

lig i sit Hjerte er en Tilhænger af en aktiv Handelspolitik, saaledes som den her i Tinget er fremført først og vægtigst og kraftigst fra vor Side. Det ærede Medlem sagde om Statsministeren, tror jeg, at han *ved* saa meget, *vil* saa lidt og *slet intet kan*. Det ærede Medlem *ved* saa lidt, *vil* saa meget og *kan slet intet*. Han er som Viben, der flyver med høje Skrig, vil værne det hele Land og kan ikke væрге sin Tue.

L. D. Rasmussen: Den højtærede Statsminister nævnte i sin Tale før Ordet „Selvbagvaskelse“, og jeg forstod saa inderlig godt, hvad den højtærede Statsminister mente dermed. Det var den Kritik, der er øvet overfor Landmandsbankens Ledelse og overfor andre Bankledelser, som har vist sig ganske umulige paa deres Pladser. Det var dette, der i særlig Grad skulde være Selvbagvaskelse. Men hvad har de Folk egentlig gjort? De har administreret Resultaterne af Landets Produktion, de har administreret Resultatet af Arbejdet. Det er Arbejdet, der er det skabende med Hensyn til Værdierne, og det er Arbejderne, som gennem deres Produktion skaber disse Værdier. Men er der nogen, saa er det vel de danske Arbejdere, der har været Genstand for Bagvaskelse fra de to Partiers Side, som danner Regeringspartiet, og Arbejderne har af disse Partiers Talere og deres Presse været betegnet som dovnede, udelige, de har været betragtet og betegnet som Folk, der manglede Arbejdsmod, Folk, der hellere vilde leve af Understøttelse end af deres Arbejde. Hvilket Indtryk maatte Udlandet herigennem faa af Danmark som Produktionsland, et Land, hvor der eksisterer en Arbejderklasse, som intet gider udrette. Hvis et Land ikke er i Stand til at kunne og ville producere, og dette skrives ud til Alverdens Hjørner, saa undergraver vi i hvert Fald eet, og det er Tilliden til Landets Selvopholdelsesdrift. Og eet til: de samme Partier og deres Blade har haft meget travlt med ogsaa at bagvaske de danske Kommuner, det vil sige saadanne Kommuner, som ikke er blevet ledet og styret af deres egne Meningsfæller, men selvfølgelig til ubodelig Skade for vor Stilling i Udlandets Øjne ogsaa paa det Omraade, der her er Tale om. Er der nogen, mod hvem Bebrejdelsen for Selv-

bagvaskelse kan rettes, er det mod disse to Partier.

Rode: Den højtærede Statsminister udtalte som et Supplement til, hvad jeg havde meddelt om det af os fremdragne Spørgsmaal, at Nationalbanken havde udtalt, at et Laan eventuelt af en saadan Størrelse vilde være skadeligt for Banken. Jeg kan nu ikke erkende denne Betragtningens Rigtighed og maa antage, at den er fremført som et Argument for at tilvejebringe en anden Ordning. Men i hvert Fald er det jo ikke Nationalbankens, men Statens Sag, vi har at varetage, og det er fra alle Sider hævdet, at det er skadeligt for Staten at gaa til Optagelse af store Laan. Derfor beklager jeg, at den højtærede Statsminister ikke har kunnet tilvejebringe denne Ændring i Overenskomsten.

I en Bemærkning om Diskontoforhøjelsen, som ikke direkte var rettet til mig, men som dog kom ind paa det, jeg havde udtalt, sagde den højtærede Minister, at han vilde anvende al den Indflydelse, han havde til at forhindre en saadan. Jeg tror, at hans Ord nogenlunde dækkede, hvad jeg har udtalt om dette Forhold: at Ministeren savner den formelle Magt, men at han har den virkelige Indflydelse og følgelig ogsaa det virkelige Ansvar. En Finansminister, stillet overfor en Nationalbank, der staar saaledes i Forbindelse med Staten, som Nationalbanken nu gør det, vil ikke kunne unddrage sig Ansvar for en af Banken paa Pengevæsenets Omraade truffen Foranstaltning. Den højtærede Minister siger herom, at hele vort Pengevæsen hviler paa den Bestemmelse, at Nationalbanken er en privat Institution. Jeg tillader mig at minde den højtærede Minister om det Forslag, han er kommet med i Dag, og som ikke bringer dette Forhold i Erindring i nogen høj Grad. Thi her er Nationalbanken og andre Banker sammen med Staten Lodtager i en meget stor Valutaforretning, hvilken Opgave det var Nationalbankens Sag at løse, hvis hele Tendensen i vort Pengevæsen havde kunnet opretholdes.

Den højtærede Minister sluttede med at gøre nogle Bemærkninger om, hvad der kan svække Tilliden til det foreliggende Forslag. Jeg for mit Vedkommende er